

vilde omgaas Kammeraterne, var det en bydende Nødvendighed for dem at behandle de menige paa en forsvarlig Maade. Derfor siger jeg, at selv de humane Officerer kan ikke fritages for Medansvar, saa længe de taaler disse Elementer indenfor deres Kreds. Naar en Gang Verdenskrigen hører op, tror jeg, at der ogsaa herhjemme vil komme et Opgør med Militæret. Den Vind, der hidtil har blæst saa gunstigt, vil neppe vedblive at være gunstig, og jeg tror derfor, at det vilde være klogt, om man holdt Justits indenfor sine egne Rækker, saa at Uvillien imod Militæret ikke i alt for høj Grad kommer til at gøre sig gældende ved, at enkelte misbruger deres Myndighed, saaledes som sket er.

Alle kan vist være enige om, at de to Befalingsmænd, der er optraadt saaledes, som Tilfældet har været her, absolut hører hjemme udenfor Befalingsmændenes Kreds, selv om man maaske, naar Undersøgelsen er afsluttet — det tvivler jeg ikke om — har et og andet at bebrejde de menige; og det vil ikke være underligt, om dette bliver sat undet Forstørrelsesglas, saa at man ser, [at de menige selv har givet Anledning til, at man har faret haardhændet frem imod dem. Men det maa da erindres, at Befalingsmændene skulde være modne og have Forstaaelse af, at de netop bør vise Overlegenhed ved ikke at fare frem, som sket er. Vi har jo i Straffeloven Bestemmelser om, at det at berøve et andet Menneske Livet, selv om det sker ved Uagtsomhed, imod ens Villie, er strafbart. Hvor meget mere Grund er der da ikke til at fare frem imod dem, som ikke ved Uagtsomhed, men ved haardhændet Behandling har drevet to unge Mennesker i Døden. Jeg vil haabe, at den Undersøgelse, der iværksættes, og den Dom, der følger efter, vil tage Hensyn hertil og dermed virke beroligende ude i Befolkningen.

Vi har ønsket at rette denne Forespørgsel her i Rigsdagen for om muligt at forhindre en Gentagelse af det uhyggelige, der her er sket, og for at bibringe de menige Soldater Forstaaelse af, at den Lovgivningsmagt, der har tvunget dem til at aftjene deres Værnepligt, ogsaa vaager over dem, bliver deres sidste Appellinstans, saa at de forstaa, at de ikke er værgeløse, men at Rigsdagen følger dem og tager fat, hvis man mener, at de er behandlet paa uforsvarlig Vis. Samtidig vil jeg udtale Haabet om, at den nye Rigsdag, udgaet for begge Tings Vedkommende af den almindelige Valgret, maa forstaa, at den er den naturlige Værner og Beskytter

af disse unge Mennesker. Jeg vil anmode Forsvarsministeren om, at Rigsdagen, naar Undersøgelsen er afsluttet, maa faa tilstillet en Udskrift af Forhørene, saa at vi kan følge, hvorledes disse er ledede, hvad der er kommet frem under dem; endvidere vil jeg anmode om, at vi, naar Dommene er fældede, faar en Udskrift af dem og af Dompræmisserne. Vi kan da maaske faa Anledning til at vende tilbage til Sagen. Naar vi dette, kunde det være, at vi, om ikke paa anden Maade, saa derved kunde faa hindret en Gentagelse af det beklagelige, her er sket.

Naar vi har bragt Sagen frem her, vil jeg ogsaa gerne have det opfattet som et første Varsko til de unge Befalingsmænd, der ikke kan taale at have Magt og Myndighed, men misbruger den, et Varsko, saa at de forstaa, at herefter vil saadanne Sager kunne blive taget op af Rigsdagen, der nøje vil følge deres Færd. Det er da muligt, at de unge ser, at de ikke er saa værgeløse, som de hidtil har følt sig, og at de, hvis de bliver Genstand for Overgreb, forstaa, at de ikke er prisgivne, hvad Officerer, Krigsretter og Overkigsretter maatte beslutte, men at Rigsdagen staaer over den militære Myndighed, og at vi vil vide, hvis Sagen ikke kan ordnes paa anden Maade, at skride ind gennem Lovændringer, saa at Gentagelser af det, der her er sket, ikke skal finde Sted. Det er Hensigten med den Forespørgsel, jeg herved retter til Forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (*P. Munch*): De ærede Forespørgere har utvivlsomt Ret i, at de to sørgelige Selvmord, der er forefaldet, har vakt en saadan Uro og Bekymring i Befolkningen, at der er al mulig Anledning til, at man ad den Vej, som de to Forespørgere har valgt, giver Lejlighed til allerede paa det nuværende Tidspunkt at belyse Sagen ved de Oplysninger, der i Øjeblikket maatte foreligge gennem de afholdte foreløbige Forhør. Forhøret i den Sag, der gav Anledning til Kreutzfeldts Selvmord, modtog jeg i Fredags, og der blev derefter i Lørdags truffet Bestemmelse om Sagsanlæg mod Premierløjtnant Augsburg og Marineingeniør Richter. Samtidig blev Premierløjtnant Augsburg fjernet fra den Kommando, i Kraft af hvilken han besad den Jurisdiktionsmyndighed, hvis Anvendelse Sagen i dette Tilfælde gælder. Ligeledes er Marineingeniør Richter fjernet fra den Virksomhed, han havde som Forstander for den Messe,